

ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

MADE IN USA

13 – 29 Νοεμβρίου 2016

**17 ημέρες, 11 παραστάσεις, 1 συμπόσιο.
Η Αμερική τώρα στη Στέγη.**

Made in USA: Χορός και θέατρο, από το Χάρλεμ στην Ουάσινγκτον, από το straight στο queer, από την Κλυταιμνήστρα στον Άμλετ, από την αρχαία τραγωδία στα social media, από τα 60s στα 00s, από την Αμερική στην Αθήνα. Ένα φεστιβάλ για να γνωρίσουμε τις τάσεις της σύγχρονης ανεξάρτητης αμερικανικής σκηνης τώρα, στη Στέγη του Ιδρύματος Ωνάση, από 13 έως 29 Νοεμβρίου 2016.

Σημείωμα Καλλιτεχνικής Διευθύντριας Θεάτρου και Χορού της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Το Made in USA είναι ένα πολυσυλλεκτικό φεστιβάλ που αποσκοπεί να μας εισάγει στη «νέα» αμερικανική πρωτοπορία, όπως αυτή αναδύθηκε μετά τους ριζοσπαστικούς πειραματισμούς του Wooster Group στο Performing Garage, στο κέντρο του Μανχάταν, τις δεκαετίες του 1970 και 1980. Το φεστιβάλ αρθρώνεται γύρω από καλλιτέχνες που έχουν επηρεάσει τη σύγχρονη αμερικανική τέχνη από τα τέλη της δεκαετίας του 1990 μέχρι σήμερα, με τις σκηνικές φόρμες αιχμής τους, οι οποίες κινούνται στα όρια μεταξύ περφόρμανς, χορού, θεάτρου και εγκατάστασης. Το φεστιβάλ θα καταλάβει την Κεντρική και τη Μικρή Σκηνή της Στέγης, αλλά και εξωτερικούς χώρους, και θα παρουσιάσει 10 καλλιτέχνες και

ομάδες με ιδιαίτερο καλλιτεχνικό λεξιλόγιο. Ριζοσπαστικά πειράματα με έργα ρεπερτορίου, εξερευνησεις της ποπ κουλτούρας, αντισυμβατικές προσεγγίσεις των μεταμοντέρνων της Judson Church, εναλλακτικές χρήσεις των νέων τεχνολογιών, αλλά και συμμετοχικές τεχνικές που φέρνουν στη σκηνή ερμηνευτές και θεατές, είναι ορισμένες από τις κύριες θεματικές αυτής της δυναμικής πλατφόρμας. Ταυτόχρονα, ένα παράλληλο πρόγραμμα δημόσιων διαλόγων, εργαστηρίων, masterclasses και συζητήσεων με τους καλλιτέχνες θα διερευνήσει τη ζωτικότητα, τις προκλήσεις και τις αντιγνωμίες αυτής της «νέας» πρωτοπορίας, σε μια ιστορική στιγμή οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών αναταράξεων τόσο σε αμερικανικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Κάτια Αρφαρά

Σύλληψη & Καλλιτεχνική Διεύθυνση Φεστιβάλ: Κάτια Αρφαρά
Γενική Διεύθυνση Παραγωγής: Δήμητρα Δερνίκου
Γενική Τεχνική Διεύθυνση: Λευτέρης Καραμπίλας
Εκτέλεση Παραγωγής: Βασίλης Παναγιωτακόπουλος
Γενικός Συντονισμός & Ημερίδα: Μαρίνα Τρουπή
Εργαστήρια & Συζητήσεις: Μυρτώ Λάβδα, Ελεάννα Σεμιτέλου
Βοηθοί Εκτέλεσης Παραγωγής: Δέσποινα Σιφνιάδου, Ειρηλένα Τσάμη

Judson Church is Ringing in Harlem (Made-to-Measure) Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church (M2M) Trajal Harrell

13 – 14.11.2016 | 19:00 | Μικρή Σκηνή | Χορός
Η παράσταση είναι στα αγγλικά

*Τι θα συνέβαινε ιστορικά αν ο μεταμοντέρνος χορός συναντούσε το voguing – το φανταχτερό «χορευτικό» υβρίδιο που ξηπάδησε από τις συνοικίες του Χάρλεμ στα τέλη της δεκαετίας του '60;
Ο Trajal Harrell θέτει ένα προκλητικό, υποθετικό ερώτημα για να εξετάσει τον τρόπο που η ιστορία κατασκευάζεται και ερμηνεύεται.*

Πώς επανατίθενται οι προβληματισμοί γύρω από το σώμα ως πεδίο πολιτικών και κοινωνικών αντιπαραθέσεων, διεκδίκησης της διαφορετικότητας, με το πάντρεμα δύο φαινομενικά ασύνδετων χορευτικών στιλ;
Ο Τράγιαλ Χάρρελ επιχειρεί μια διασταύρωση του voguing και του μεταμοντέρνου χορού, όχι τόσο για να αναπαράγει το γενικευμένο κλίμα της αντικουλτούρας των όψιμων 60s, όσο για να επαναφέρει στο προσκήνιο το σώμα, ως πυρήνα συγκρότησης του εαυτού και διεκδίκησης της διαφορετικότητας.

Στο *Judson Church is Ringing in Harlem* –παραλλαγή για τρεις χορευτές του έργου *Twenty Looks or Paris is Burning*, το οποίο προσαρμόζεται στον εκάστοτε χώρο παρουσίασης– ο Τράγιαλ Χάρρελ φέρνει την ιστορία στα «μέτρα μας»!
Ο νεαρός, αντισυμβατικός χορογράφος από τη Νέα Υόρκη επιχειρεί μια queer ανάγνωση της ιστορίας, μια φανταστική συνάντηση δυο κόσμων ώστε να φωτίσει πώς το ίδιο το σώμα «διαβάζει» / ερμηνεύει τα ιστορικά γεγονότα.
Ο τίτλος του έργου κάνει μνεία στο εμβληματικό πλέον ντοκιμαντέρ της Jennie Livingston, *Paris is Burning*, στο οποίο αποτυπώνεται η γκέυ, διαφυλική και παρενδυσιακή κουλτούρα των προαστίων της Νέας Υόρκης, και πιο συγκεκριμένα του Χάρλεμ, στη δεκαετία του '80.

Το voguing αναπτύχθηκε στους κόλπους των ημι-παράνομων αιθουσών χορού, των αποκαλούμενων houses («οίκοι»), που λάμβαναν την ονομασία τους από την ευρηματική χρήση των λογοτύπων οίκων μόδας. Κινησιολογικά, αντιγράφει τις πόζες των μοντέλων

στις φωτογραφίες μόδας, χρησιμοποιώντας όμως ενίοτε προκλητικές στάσεις και χειρονομίες. Συχνά, το voguing διεξάγεται ως μια μορφή «διαγωνισμού» ανάμεσα σε δύο υποψήφιους.

Η Judson Church, από όπου ξεπήδησε ο μεταμοντέρνος χορός στην Αμερική της δεκαετίας του '60, αποτελεί ορόσημο στην ιστορία του χορού του 20ού αιώνα. Μεταξύ των δημιουργών της, ήταν η Trisha Brown, η Lucinda Childs, ο Steve Paxton και πολλοί άλλοι, οι οποίοι κατέρριψαν τις παγιωμένες «αλήθειες» του μοντέρνου χορού ανοίγοντας δρόμο σε νέες αναζητήσεις.

Παρότι η Judson Church είναι διάσημη ως ο εμβληματικός χώρος του μεταμοντέρνου χορού, ήταν και εξακολουθεί να είναι μια ενεργός εκκλησία.

Συντελεστές

Χορογραφία: Trajal Harrell

Χορευτές: Trajal Harrell, Thibault Lac, Ondrej Vidlar

Σχεδιασμός Κοστούμιών: complexgeometries

Σχεδιασμός Ήχου: Trajal Harrell

Συμπαραγωγή: Danspace Project for Platform 2012: Judson@50, MoMA PS1 και HAU Hebbel am Ufer

Υποστήριξη φιλοξενίας από το Διεθνές Φεστιβάλ Χορού της Βιέννης Impulstanz

Πρεμιέρα: 11-13 Οκτωβρίου 2012, Danspace Project, Νέα Υόρκη

Η ανάθεση για το *Judson Church is Ringing in Harlem (Made-to-Measure)/Twenty Looks or Paris is Burning at The Judson Church (M2M)* υλοποιήθηκε χάρη στο Wallis Annenberg Fund for Innovation in Contemporary Art του MoMA μέσω του Annenberg Foundation και της Commissioning Initiative 2012-2013 του Danspace Project, που λαμβάνει σημαντική υποστήριξη από το The Andrew W. Mellon Foundation.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ

Δευτέρα 14 Νοεμβρίου 2016

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τους συντελεστές (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Γιώργος Μητρόπουλος, δημοσιογράφος

<http://www.sqt.gr/gre/SPG1680/>

The Record

600 HIGHWAYMEN

13 – 14.11.2016 | 21:00 | Κεντρική Σκηνή | Θέατρο-Οι Αθηναίοι στη Σκηνή

46 άνθρωποι, άγνωστοι μεταξύ τους, συναντιούνται για 61 λεπτά. Μια παράσταση-ύμνος στο ζωντανό θέατρο, με θέμα εμάς τους ίδιους και τη σημασία του να είσαι παρών στο «εδώ και τώρα».

Τι μπορεί να συμβεί αν γεμίσεις ένα δωμάτιο με αγνώστους; Ξεκινώντας από αυτή την απορία, οι 600 Highwaymen καλούν 46 Αθηναίους, οι οποίοι δεν είναι ηθοποιοί και δεν γνωρίζονται μεταξύ τους, να βρεθούν στη σκηνή για 61 λεπτά. Συνοδεία ζωντανής μουσικής, οι 46 συμμετέχοντες γίνονται «περφόρμερ για μια βραδιά». Με την παρουσία, την κίνηση και την ακινησία τους, τα βλέμματα και τη σιωπή τους, παράγουν μια μνημειώδη σύνθεση για τη σημασία του να υπάρχουν, να συνυπάρχεις και να είσαι παρών στο «εδώ και τώρα».

Ένας ύμνος στο ζωντανό θέατρο, την ιερότητα της στιγμής και τη σημασία της κοινότητας, της συλλογικότητας αλλά και της ατομικότητας, καθώς και μια αλησμόνητη ζωντανή περφόρμανς με θέμα εμάς τους ίδιους, το τώρα και την περιπλάνησή μας στη θάλασσα της ανθρωπότητας. Αυτό είναι το *The Record*, η μεγάλη επιτυχία του Under the Radar Festival της Νέας Υόρκης.

Συντελεστές

Δημιουργία & Σκηνοθεσία: Abigail Browde & Michael Silverstone

Μουσική: Brandon Wolcott, με τον τσελίστα Emil Abramyan

Σχεδιασμός: Chris Morris & Eric Southern

Βοηθοί σκηνοθέτη: Katharina Geromo & Veronika Knaus

Βοηθοί Παραγωγής: Γιαλένα Κλειδαρά & Νικήτας Βασιλάκης

Διεύθυνση Παραγωγής: Marijn Nagel & Rutger Smit

Ένα τμήμα του Caprice No 2 του Piatti ερμηνεύεται από τον τσελίστα.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ

Κυριακή 13 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τους συντελεστές

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1721/>

A Piece of Work

Annie Dorsen

16 – 17.11.2016 | 19:00 | Μικρή Σκηνή | Θέατρο

Η παράσταση είναι στα αγγλικά

Πώς θα ήταν αν οι ντανταϊστές, οι αποδομιστές, οι δημιουργοί διαδραστικών εφαρμογών και συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης και οι αναρχικοί χάκερ του Ίντερνετ ανέβαζαν τον σαιξπηρικό Άμλετ από κοινού με τον Heiner Müller και τη Laurie Anderson;

Αλγοριθμική περφόρμανς έχετε δει ποτέ; Μια δεινή πειραματίστρια της αμερικανικής σκηνής, η Άννι Ντόρσεν, μας συστήνει το ιδιότυπο θεατρικό ιδίωμά της.

Πώς θα ήταν αν ανέβαζαν τον σαιξπηρικό Άμλετ ντανταϊστές, αποδομιστές, δημιουργοί διαδραστικών εφαρμογών και συστημάτων τεχνητής νοημοσύνης και αναρχικοί χάκερ του Διαδικτύου, από κοινού με τον Heiner Müller και τη Laurie Anderson; Μάλλον θα κατέληγαν σε μια αλλόκοτα πρωτότυπη και άκρως ενδιαφέρουσα αλγοριθμική περφόρμανς, δηλαδή ένα digital, παραστασιακό πλέγμα λέξεων, εικόνων, φωνών, εφέ, ρυθμών, μουσικών μοτίβων και εξελιγμένων εφαρμογών, όπως είναι η παράσταση της βραβευμένης με Obie σκηνοθέτριας και δραματουργού από τη Νέα Υόρκη.

«Τι έργο τέχνης ο άνθρωπος!» αναφωνεί ο Άμλετ· μόνο που εδώ η πιο επιδραστική σαιξπηρική τραγωδία διαβάζεται υπό το πρίσμα των μετα-ουμανιστικών, ψηφιακών καιρών μας, με έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή να ερμηνεύει τον νεαρό πρίγκιπα της Δανίας, τον Κλαύδιο, τη Γερτρούδη, την Οφηλία και τα άλλα πρόσωπα του δράματος... Η βετεράνος Αμερικανίδα ηθοποιός Joan MacIntosh, από τις πρωταγωνίστριες του φημισμένου Performance Group, ερμηνεύει ζωντανά την Τρίτη Πράξη του Άμλετ, συμπράττοντας σε αυτό το ιδιοφυές σκηνικό παιχνίδι νόησης και αλγορίθμων, ανθρώπου και μηχανών, live performance και new media.

Συντελεστές

Σύλληψη & Σκηνοθεσία: Annie Dorsen

Προγραμματισμός Συστημάτων: Mark Hansen

Βοηθός Προγραμματισμού: Dylan Fried

Ερμηνεία: Joan MacIntosh

Σκηνικά & Βίντεο: Jim Findlay

Σχεδιασμός Ήχου & Δικτύου: Greg Beller

Σχεδιασμός Φωτισμών: Bruno Pocheron και Ruth Waldeyer

Επιπλέον Προγραμματισμός: Scott Shepherd και Paul Calley

Βοηθός Σχεδιασμού Βίντεο: Ryan Holsopple

Διεύθυνση ομάδας: Alexandra Rosenberg

Συμπαγωγή: BIT Teatergarasjen (Μπέργκεν), Black Box Teater (Όσλο), Brooklyn Academy of Music (Νέα Υόρκη), brut (Βιέννη), On the Boards (Σηάτλ) και Théâtre de la Villette (Παρίσι).

Το *A Piece of Work* είναι ένα πρότζεκτ του House on Fire, που αναπτύχθηκε με την υποστήριξη του προγράμματος Culture της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόσθετη υποστήριξη παρείχαν ο Δήμος Βιέννης και το On the Boards μέσω του Performance Production Program. Αναπτύχθηκε εν μέρει στο Live Arts Bard, το πρόγραμμα ανάθεσης και φιλοξενίας καλλιτεχνών του Richard B. Fisher Center for the Performing Arts στο Bard College.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ

Πέμπτη 17 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τους συντελεστές (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Γρηγόρης Ιωαννίδης, κριτικός θεάτρου και επίκουρος καθηγητής του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών

<http://www.sqt.gr/gre/SPG1797/>

Who Left This Fork Here

Daniel Fish

16 – 17.11.2016 | 21:00 | Κεντρική Σκηνή | Θέατρο

Η παράσταση είναι στα αγγλικά

Μια απρόβλεπτη διαχείριση των Τριών Αδερφών του Τσέχοφ, ένα ηλεκτρισμένο σκηνικό ποίημα, αποκαλυπτικό της οριακής κατάστασης των τσεχοφικών ηρωίδων.

«Παρακαλώ, μην πατάτε τις τούρτες». Μάλλον δεν περιμένετε να ακούσετε αυτήν τη σύσταση πριν από μια παράσταση των *Τριών Αδερφών* του Τσέχοφ. Με αυτήν, όμως, ξεκινά η 58λεπτη περφόρμανς-ανατομία της τρίτης πράξης του τσεχοφικού δράματος, διά χειρός του καταξιωμένου Αμερικανού πειραματιστή σκηνοθέτη και μετρ του live-mixing Ντάνιελ Φις.

Τρεις γυναίκες-περφόρμερ, διαφορετικών ηλικιών, βρίσκονται ανάμεσα σε γενέθλιες τούρτες, κάμερες, καλώδια, λαμπτήρες και βιντεοπροβολές. Είναι άραγε η Όλια, η Ιρίνα και η Μάσα; Ίσως. Το βέβαιο είναι πως πρόκειται για μια απρόβλεπτη διαχείριση των *Τριών Αδερφών*, ένα ηλεκτρισμένο σκηνικό ποίημα, αποκαλυπτικό τόσο της οριακής κατάστασης των τσεχοφικών ηρωίδων όσο και μιας νέας θεατρικότητας.

Με ένα σώμα έργων που κινούνται στους χώρους του θεάτρου, του κινηματογράφου, της όπερας και του δοκιμίου, ο Ντάνιελ Φις είναι ο δημιουργός ενός εννοιολογικού θεάτρου που δεν στερείται ζωντάνιας και συγκίνησης, είτε πρόκειται για τη σκηνοθεσία ενός κλασικού έργου του Σαίξπηρ ή του Μολιέρου είτε για μία και μόνο σκηνή από ένα σενάριο, όπως έγινε με την *Αιώνια λιακάδα ενός καθαρού μυαλού* του Charlie Kaufman ή με αποσπάσματα από τα μυθιστορήματα των Jonathan Franzen και David Foster Wallace.

Συντελεστές

Σύλληψη & Σκηνοθεσία: Daniel Fish

Σκηνικά, Βίντεο & Ήχος: Jim Findlay

Φωτισμοί: Chris Kuhl

Κοστούμια: Terese Wadden

Διεύθυνση Παραγωγής: Jeff Larson

Βοηθοί Σκηνοθέτη: Ben Hoover, Ashley Tata

Ηχοληψία: Stephen Bruckert

Ερμηνεύουν: Jenny Bacon, Valda Setterfield, Auden Thornton

Το *Who Left This Fork Here* αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια φιλοξενίας στο Baryshnikov Arts Center (BAC) το 2012 και το 2014, και μέσω μιας υποτροφίας MacDowell Colony Fellowship. Η πρεμιέρα του δόθηκε στο BAC το 2015.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Τετάρτη 16 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τους συντελεστές (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Γρηγόρης Ιωαννίδης, κριτικός θεάτρου και επίκουρος καθηγητής του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών

Τετάρτη 16 Νοεμβρίου

Εργαστήριο με τον Daniel Fish (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1723/>

Υπάρχει άραγε μια «νέα» αμερικανική πρωτοπορία; Κριτικές προσεγγίσεις στη σύγχρονη αμερικανική πειραματική σκηνή.

18.11.2016 | 19:00-21:00 | Μικρή Σκηνή | Συμπόσιο

Ελεύθερη είσοδος

Μπορούν οι τρέχουσες πολιτικές και κοινωνικές αναταράξεις, σε αμερικανικό και παγκόσμιο επίπεδο, να μετασχηματίσουν την ίδια την έννοια της πρωτοπορίας; Μπορεί το θέατρο cyborg να ξαναφανταστεί τα σώματα επί σκηνής, αλλά επίσης να ανακατασκευάσει ριζικά τις προσωπικές και συλλογικές αφηγήσεις; Πώς οι πειραματικές χορογραφικές πρακτικές υπερβαίνουν τις δυαδικότητες του φύλου και αμφισβητούν ειδολογικά και θεσμικά πλαίσια, διερευνώντας συγχρόνως νέους τρόπους επικοινωνίας και αντίληψης; Ποιες είναι οι δομικές ομοιότητες μεταξύ της τέχνης της περφόρμανς και της κουλτούρας της διασημότητας;

Κορυφαίοι Αμερικανοί ειδικοί θα διερευνήσουν τις σύγχρονες πειραματικές πρακτικές στις ΗΠΑ, διερωτώμενοι για την επιρροή τους στην ιστορία, την ταυτότητα και την καθημερινή ζωή.

Επιστημονική επιμέλεια και συντονισμός: Κάτια Αρφαρά

Συμμετέχουν:

James Harding, Καθηγητής Θεάτρου και Παραστατικών Σπουδών στο University of Maryland, College Park & ερευνητής στο Freie Universität του Βερολίνου

David Savran, Διακεκριμένος Καθηγητής Θεάτρου και κάτοχος της έδρας Vera Mowry Roberts στο Αμερικανικό Θέατρο του The Graduate Center City University της Νέας Υόρκης

Jennifer Parker-Starbuck, Πρόεδρος του Τμήματος Δραματικής Τέχνης, Θεάτρου και Περφόρμανς στο University of Roehampton του Λονδίνου

Miriam Felton-Dansky, Βοηθός Καθηγήτρια Θεάτρου και Περφόρμανς στο Bard College & κριτικός θεάτρου στη *Village Voice*

Philip Auslander, Καθηγητής στη Σχολή Φιλολογίας, Μέσων και Επικοινωνίας του Georgia Institute of Technology στην Ατλάντα της Τζώρτζια, ΗΠΑ

Στα αγγλικά με ταυτόχρονη μετάφραση στα ελληνικά

Phone Homer

Michelle Ellsworth

20 – 21.11.2016 | 19:00 | Μικρή Σκηνή | Θέατρο

Ένα απροσδόκητο multimedia σόλο με τον Αγαμέμνονα και τον Αίγισθο στο Skype και τη μυθική Κλυταιμνήστρα καλωδιωμένη στο Google.

Καλώς ήρθατε σε ένα αλά-Woody Allen σύμπαν, γεμάτο κίονες και μέσα κοινωνικής δικτύωσης, όπου απομυθοποιούνται εξίσου οι μύθοι αλλά και τα... χάμπουργκερ! Χαρισματική περφόρμερ, εμπνευσμένη χορογράφος και διακεκριμένη video-artist, η Μισέλ Έλσγουορθ καταφθάνει με το «ελληνικό» multimedia σόλο της, έναν ευφυή, σουρεαλιστικό φόρο τιμής στη μυθική Κλυταιμνήστρα. Μπλέκοντας έντεχνα τη ζωντανή περφόρμανς με τη stand-up-comedy, η Έλσγουορθ αυτοσκοπηθετείται στο one-woman-show της, έχοντας η ίδια τόσο τη δραματουργική όσο και την τεχνολογική επιμέλειά του. Αντλώντας υλικό από την ομηρική *Ιλιάδα*, αλλά και από την *Ορέστεια* του Αισχύλου, καθώς και από τη διαμονή της στην Κάλυμνο, δημιουργεί μια ολόκληρη διαδικτυακή πλατφόρμα αφιερωμένη στην Κλυταιμνήστρα και τα ενδιαφέροντά της. Ερμηνεύοντας η ίδια μια «άλλη», μεταμοντέρνα Κλυταιμνήστρα, τόσο απεμπισμένα μοναχική όσο ο Edward Snowden, κατασκευάζει προηγμένες διαδραστικές εφαρμογές με βάση το Kinect, επιστρατεύει σατιρικά «χειροποίητα» βίντεο, στήνει ψευδο-ακαδημαϊκές και εντελώς παράλογες TED ομιλίες, καλωδιώνεται ώστε να μιλά μέσω Skype με τον Αγαμέμνονα, τον Αίγισθο, την Ωραία Ελένη και την πιστή Πηνελόπη και δεν παραλείπει να κάνει τις δικές της απροσδόκητες θυσίες.

Συντελεστές

Κείμενο: Όμηρος και Αισχύλος

Επιλογή και προσθήκες: Michelle Ellsworth και Ann Ellsworth

Ερμηνεύουν: Michelle Ellsworth (Κλυταιμνήστρα, Αίγισθος, Ελένη, Αγαμέμνων, Πηνελόπη), Tara Rynders (Ηλέκτρα)

Μουσική: Dave Willey

Καλλιτεχνική Διεύθυνση και Σχεδιασμός Web: Max Bernstein

Σχεδιασμός Κοστούμιών & Μακιγιάζ: Markas Henry και Janice Benning

Βίντεο: Bob Shannon και Max Bernstein

Σχεδιασμός Σκηνικών: Priscilla Cohan

Σχεδιασμός Φωτισμών: Ryan Seelig

Προγραμματισμός Web: Satchel Spencer

Μετάφραση: Βασίλης Δουβίτσας

Το *Phone Homer* είναι ανάθεση του On The Boards στο Σηάτλ της πολιτείας Ουάσιγκτον (ΗΠΑ) και χρηματοδοτήθηκε εν μέρει από το Πανεπιστήμιο του Κολοράντο.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ

Δευτέρα 21 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τους συντελεστές (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Γρηγόρης Ιωαννίδης, κριτικός θεάτρου και επίκουρος καθηγητής του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Αθηνών

<http://www.sqt.gr/gre/SPG1681/>

A quartet **Heather Kravas** **20 – 21.11.2016 | 21:00 | Κεντρική Σκηνή | Χορός**

*Πού φτάνουν τα «θέλω» μας, όταν αρχίζουν τα «θέλω» των άλλων;
Μπορούν οι μονάδες να συναποτελέσουν μια ομάδα;
Μια παράσταση για τη διαφορετικότητα από την ελληνικής καταγωγής Heather Kravas.*

Στο *A quartet*, τέσσερις εξαιρετικοί, διαφορετικού ύφους χορευτές αναλαμβάνουν να ερμηνεύσουν τέσσερα σόλο που εκτυλίσσονται ταυτόχρονα, αντλώντας την έμπνευσή τους από ασύνδετες πηγές: μπαλέτο, παραδοσιακοί χοροί, φιγούρες από μαζορέτες και κινήσεις από εργατικές διεκδικήσεις. Αυτό που τους ενώνει είναι η λέξη «θέλω», η οποία επαναλαμβάνεται από όλους στην αρχή του κομματιού και το στοιχειώνει μέχρι το τέλος.

Μέσα από μια χορογραφία που βασίζεται στην ακρίβεια της κίνησης και μαρτυρά αμέτρητες ώρες προετοιμασίας, η ελληνικής καταγωγής Χίδερ Κράβας πειραματίζεται με τις διαφορετικές οντότητες μέσα στο σύνολο, προβάλλοντας τις στιγμές ομοφωνίας, τις εντάσεις και τις συγκρούσεις που αποκαλύπτουν την πολυδιάσπαση. Αναζητά το πώς η επανάληψη των μοτίβων, μέσα από την επιβεβλημένη ομοφωνία, αποκαλύπτει τη διαφορετικότητα.

Μπορούν τελικά οι μονάδες, με τους αποκλίνοντες στόχους τους, να συναποτελέσουν μια ομάδα; Πώς λειτουργούν η εξαίρεση και η σύγκρουση; Πού τελειώνει το «εμείς» και πού αρχίζει το «αυτοί»; Η κοινωνικά αποδεκτή «πίστη» μπαίνει στο μικροσκόπιο. Ο μινιμαλιστικός φακός της παράστασης αποκαλύπτει όλων των ειδών τις συμβάσεις. Πού φτάνουν τα «θέλω» μας, όταν αρχίζουν τα «θέλω» των άλλων;

Συντελεστές

Χορογράφος: Heather Kravas

Ερμηνευτές: Oren Barnoy, Cecilia Lisa Eliceche, Jennifer Kjos, Liz Santoro

Συνθέτρια/Μουσικός: Dana Wachs

Σχεδιάστρια Φωτισμών: Madeline Best

Επίβλεψη Φωτισμών: Elliott Jenetopoulos

Σκηνογράφος: Jason Starkie

Βοηθός Παραγωγής: Sara Jinks

Υποστηρικτές: On the Boards, Performance Space 122, The Kitchen, 4Culture, MAP Foundation, National Performance Network, CCN à Belfort, PACT/Zollverein

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ

Κυριακή 20 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τους συντελεστές (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Νίνα Αλκαλάη, θεωρητικός του χορού

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1726/>

Με την υποστήριξη

Age & Beauty Part 1: Mid-Career Artist/Suicide Note or &:-/

Miguel Gutierrez

24 – 25.11.2016 | 19:00 | Μικρή Σκηνή | Χορός

Η παράσταση είναι στα αγγλικά

Ο πυρετός της μέσης ηλικίας, τώρα χορογραφημένος!

Ο Μιγκέλ Γκουτιέρεζ κατέκτησε μια ξεχωριστή θέση στη σκηνή του χορού και της περφόρμανς της Νέας Υόρκης, εκφράζοντας πάντα με ειλικρίνεια στο έργο του τις αγωνίες και τους προβληματισμούς της γενιάς του. Μετά από μια σειρά επιτυχημένων παραστάσεων, είχε την τύχη και το σθένος να κάνει μια πολύ μεγάλη παραγωγή, το *And Lose the Name of Action*, που περιόδεψε στις ΗΠΑ και την Ευρώπη. Κέρδισε βραβεία, τίτλους, αποδοχή, όμως μετά ένιωσε την ανάγκη να επιστρέψει σε μικρότερης κλίμακας και πιο αυτοσχέδιους και ελεύθερους τρόπους παραγωγής, προκειμένου να μιλήσει για το μεγάλο ερώτημα της επανατοποθέτησης απέναντι στη ζωή όταν κάποιος φτάνει στη «μέση ηλικία» και, παρεμπιπτόντως, στα μισά της καριέρας του. Ποιοι είναι οι στόχοι που αναθεωρούνται και πώς ονειρευόμαστε τη ζωή «από εδώ και πέρα»; Ποιες είναι οι προκλήσεις σε αυτή τη φάση της ζωής; Έχοντας συμμετάσχει ενεργά στα κινήματα διεκδικήσεων της ομοφυλοφιλικής κοινότητας της Νέας Υόρκης, αποφασίζει να κάνει μια τριλογία πάνω στο ζήτημα της ταυτότητας και του φύλου από τη σκοπιά της μέσης ηλικίας. Πώς αντιμετωπίζεται ένας μεσήλικας ομοφυλόφιλος χορογράφος από ένα σύστημα που σαφώς εξαίρει τη νεότητα και τη φρεσκάδα; Και πώς αντιμετωπίζουμε οι ίδιοι τον στόχο να γεράσουμε όμορφα, όταν όλα είναι φτιαγμένα για κάποιους που δεν θα γεράσουν ποτέ; Ποντάροντας στην έντονη αντίθεση, για το πρώτο μέρος της τριλογίας που θα δούμε στη Στέγη συνεργάζεται με έναν καταπληκτικό νέο χορευτή, τον Mikey Mahar. Η προσωπική ερμηνεία του καθενός από τους δύο αναδεικνύει τις διαφορές σε μια χορογραφία ταυτοφωνίας, με υπόκρουση το πυρετώδες κείμενο του Γκουτιέρεζ. Για άλλη μια φορά, ο Μιγκέλ Γκουτιέρεζ κάνει ένα έργο προσωπικό, με ειλικρίνεια, χιούμορ και πολύ χορό, το οποίο μοιράζεται γενναιόδωρα μαζί μας.

Συντελεστές

Μια δημιουργία του Miguel Gutierrez σε συνεργασία με τον Mickey Mahar

Μουσική: Jerry Goldsmith, Chuckie & Silvio Ecomo και Miguel Gutierrez

Κείμενο: Miguel Gutierrez

Σκηνικά: Miguel Gutierrez, Mickey Mahar

Δημιουργία Κοστούμιών: Dusty Childers

Σχεδιασμός Φωτισμών: Lenore Doxsee

Διεύθυνση Παραγωγής: Sarah Lurie

Διεύθυνση: Ben Pryor/tbspMGMT

Το *Age & Beauty Part 1: Mid-Career Artist/Suicide Note or &:-/* είναι ανάθεση της Whitney Biennial του 2014 και η υλοποίησή του έγινε εφικτή χάρη στην υποστήριξη και τη φιλοξενία από το Maggie Allesee National Center for Choreography του Florida State University, το πρόγραμμα]domaines[του Centre Chorégraphique National de Montpellier Languedoc-Roussillon στο Μονπελιέ της Γαλλίας και το Hollins University στο Ρόανοκ της Βιρτζίνια (ΗΠΑ).

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Παρασκευή 25 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τους συντελεστές (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Γιώργος Μητρόπουλος, δημοσιογράφος

Σάββατο 26 Νοεμβρίου

Εργαστήριο με τον Miguel Gutierrez (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1682/>

The Evening

Richard Maxwell

24 – 25.11.2016 | 21:00 | Κεντρική Σκηνή | Θέατρο

Μια ελεγεία στημένη σε ένα καταγώγιο, με ζωντανή μουσική και τρεις αρχετυπικούς Αμερικανούς αντήρωες: έναν παλαιστή, τον διεφθαρμένο μάνατζέρ του και μια πόρνη.

Εμβληματική μορφή της νεοϋορκέζικης εναλλακτικής σκηνής, σκηνοθέτης, συνθέτης και θεατρικός συγγραφέας, ο πολυβραβευμένος Ρίτσαρντ Μάξγουελ (γενν. 1967) συστήνεται στο ελληνικό κοινό με το πιο πρόσφατο έργο του.

Το *The Evening* (2015), το οποίο έχει λάβει εγκωμιαστικές κριτικές στην Αμερική και την Ευρώπη, είναι μέρος ενός τριπτούχου ελεύθερα εμπνευσμένου από τη *Θεία Κωμωδία* του Δάντη. Σε ένα κακόφημο μπαρ στη μέση του πουθενά, κάπου στην αχανή αμερικανική ενδοχώρα, ο Μάξγουελ τοποθετεί τρεις αρχετυπικούς Αμερικανούς αντήρωες: έναν παλαιστή, τον διεφθαρμένο μάνατζέρ του και μια πόρνη/μπαργούμαν.

Με τη μορφή μιας σύγχρονης ελεγείας, ο Μάξγουελ εκθέτει με κλινική ακρίβεια το υπαρξιακό οδοιπορικό των τριών προσώπων του. Αποκαλύπτει την απροσδόκητη ποιητικότητα της «γλώσσας του καταγωγίου» και αποσπτά από τους ηθοποιούς του ερμηνείες αδιαπραγμάτευτα αυθεντικές. Διότι ο φημισμένος θίασος των New York City Players παίζει με την απροσποίητη θεατρικότητα ενός πρωτόγνωρου ρεαλισμού, σε ένα ασφυκτικά στενό προσκήνιο και σε απόσταση αναπνοής από τους θεατές, συνοδεύει μιας τριμελούς ζωντανής μπάντας.

Η λύτρωση, σύμφωνα με τον Μάξγουελ, ίσως να μην είναι τίποτε άλλο από το να δει κανείς κατάματα την ανθρώπινη κατάσταση, χωρίς συναισθηματισμούς, μεγαλόσχημες ρητορείες ή ψευδαισθήσεις. Έτσι είναι, εξάλλου, και το θέατρό του: γυμνό και απέραντα ειλικρινές.

Συντελεστές

Κείμενο & Σκηνοθεσία: Richard Maxwell

Ερμηνεύουν: William Apps, Cammisa Buerhaus, Jim Fletcher

Μουσικοί: James Moore, Andie Springer, David Zuckerman

Σκηνικά & Φωτισμοί: Sascha van Riel

Κοστούμια: Kaye Voyce

Τεχνική Διεύθυνση: Dirk Stevens

Ειδικά εφέ: Bill Kennedy

Διεύθυνση θιάσου: Regina Vorria

Δραματουργία: Molly Grogan

Μετάφραση: Γιάννης Καλιφατίδης

Πρωτότυπη μουσική του Richard Maxwell, σε ενορχήστρωση των μουσικών

ΠΑΡΑΛΛΗΛΕΣ ΔΡΑΣΕΙΣ

Πέμπτη 24 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τους συντελεστές (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Κάτια Αρφαρά, Καλλιτεχνική Διευθύντρια Θεάτρου και Χορού της Στέγης του Ιδρύματος Ωνάση

Κυριακή 27 Νοεμβρίου

Masterclass με τον Richard Maxwell (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1781/>

Showcase

Richard Maxwell

26 – 27.11.2016 | 20:00, 21:00 & 22:00 | Ξενοδοχείο Intercontinental | Θέατρο
Η παράσταση είναι στα αγγλικά

Ένας ηθοποιός, ολόγυμνος, στο δωμάτιο ενός ξενοδοχείου. Δίπλα του, σε απόσταση αναπνοής, εμείς, οι θεατές.

Ένα νέο «συμβόλαιο» για το τι τελικά είναι θέατρο υπογράφεται ανάμεσα στον περφόρμερ και το κοινό του.

Ένας ηθοποιός, ολόγυμνος, στο δωμάτιο ενός ξενοδοχείου. Δίπλα του, σε απόσταση αναπνοής, εμείς, οι θεατές. Μονολογεί, υποδυόμενος, με έναν αιφνιδιαστικά ανυπόκριτο τρόπο, έναν επιχειρηματία. Ξέρει να κλείνει δύσκολες συμφωνίες, λέει. Δυσκολεύεται, όμως, με τα πιο απλά διλήμματα της προσωπικής του ζωής...

Τριάντα λεπτά διαρκεί ο μονόλογος που έγραψε και σκηνοθετεί ο σπουδαίος Αμερικανός δημιουργός Ρίτσαρντ Μάξγουελ. Αρκούν, όμως, για να δει κανείς τι σημαίνει κλινικής ακρίβειας ρεαλισμός, τόσο στην υποκριτική τέχνη όσο και στη διοίκηση επιχειρήσεων.

Βασικό μέλος του θιάσου των New York City Players και στενός συνεργάτης του Μάξγουελ εδώ και μια δεκαετία, ο εξαιρετικός ηθοποιός Τζιμ Φλέτσερ (γενν. 1963) επωμίζεται το ρόλο του γυμνού επιχειρηματία και, συγχρόνως, του οδηγού μας σε μια νέα αίσθηση της θεατρικότητας.

Σε αυτόν το μη θεατρικό χώρο, στο κοινόχρηστο και αντιθεατρικό δωμάτιο ενός ξενοδοχείου, η αληθοφάνεια μοιάζει να αποκτά νέα λογική, το οικείο να γίνεται παράλογο και ένα νέο «συμβόλαιο» για το τι τελικά είναι θέατρο να υπογράφεται ανάμεσα στον περφόρμερ και το κοινό του.

Συντελεστές

Σκηνοθεσία: Richard Maxwell

Ερμηνεύουν: Jim Fletcher και Bob Feldman

Διεύθυνση Θιάσου: Regina Vorria

Προσωπικό της New York City Players:

Καλλιτεχνικός Διευθυντής: Richard Maxwell

Παραγωγός: Regina Vorria

Γενική Διευθύντρια: Molly Grogan

Διευθύντρια Γραφείων: Emily Hoffman

Γραφικά: Michael Schmelling

Ασκούμενοι: Louris van de Geer, Andrew J Schlager

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1779/>

Tell Me Love Is Real

Zachary Oberzan

28 – 29.11.2016 | 19:00 | Μικρή Σκηνή | Χορός

Πώς συνδέονται η Whitney Houston, ο Paul Simon, ο Buddy Holly, ο Bruce Lee, η Amelia Earhart, ο Serge Gainsbourg, ο Bob Dylan, μια υπέρβαρη ετοιμόγεννη γυναίκα, τα Xanax και η αγάπη; Μία είναι η απάντηση: ο Zachary Oberzan είναι εδώ!

Μια παράξενη σύμπτωση έδωσε την αφορμή στον Ζάκαρυ Όμπερζαν για να δουλέψει πάνω σε αυτή την παράσταση. Το χειμώνα του 2012, δύο Αμερικανοί καλλιτέχνες, κλεισμένοι σε δύο δωμάτια ανώνυμων ξενοδοχείων της Δυτικής Ακτής, ετοιμάζονταν να

βγουν στη σκηνή. Εξαιτίας της πίεσης που ένιωθαν, πήραν υπερβολική δόση του αγχολυτικού Xanax. Ο ένας γλίτωσε, η άλλη όμως όχι. Ο ένας ήταν ο ίδιος ο Όμπερζαν και η άλλη η Whitney Houston, που χάθηκε τραγικά από την υπερβολική δόση. Έτσι, ο Όμπερζαν ξεκίνησε ένα ταξίδι προς την ανάρρωση, κοπιαστικό και γεμάτο περιπέτειες – ένα ταξίδι που έδωσε ζωή σε αυτή την παράσταση.

Η δαιδαλώδης σκέψη του Ζάκαρου Όμπερζαν πάνω στο ερώτημα «γιατί ζούμε τελικά;», παίρνει σάρκα και οστά σε αυτή την απίστευτα τρυφερή παράσταση, γεμάτη χιούμορ, τραγούδια, ζεστασιά και απρόοπτα, κάπου στα όρια ανάμεσα στο ντοκιμαντέρ, τη stand-up comedy και την περφόρμανς.

Στα 39 του χρόνια και μέσα από αυτό το ατυχές γεγονός, ένα πράγμα κατάλαβε: ότι το μόνο που μπορεί να μας κρατήσει στη ζωή είναι η αγάπη. Η πραγματικότητα, η μυθοπλασία και το εδώ και τώρα του κοινού γίνονται χάντρες στο στολίδι που υφαίνει ο υπέροχος Ζάκαρου Όμπερζαν, ο οποίος ισορροπεί ανάμεσα στο κίτς και το μεγαλειώδες και καταθέτει ενώπιόν μας τη δική του εκδοχή για το πιο ουσιαστικό και το πιο άτοπο από τα ερωτήματα: Είναι πραγματική η αγάπη; Μια παράσταση που πρέπει να την ευχαριστηθείς σε όλο της το μεγαλείο, γελώντας, κλαίγοντας και τραγουδώντας μαζί με όλους τους άλλους.

Συντελεστές

Σύλληψη, Σκηνοθεσία, Βίντεο, Παραγωγή & Ερμηνεία: Zachary Oberzan

Δραματουργία, Παραγωγή, Διεύθυνση: Nicole Schuchardt

Τεχνικός Φωτισμών, Ήχου & Βίντεο: David Lang

Σύμβουλος Σκηνης: Eike Böttcher

Βοηθός Ενδυματολόγος: Eric Gorsuch

Μετάφραση: Γιάννης Καλιφατίδης

Συμπαραγωγή: deSingel (Αμβέρσα), Black Box Teater (Όσλο), Gessnerallee (Ζυρίχη), brut (Βιέννη), BIT Teatergarasjen (Μπέργκεν), Teaterhuset Avant Garden (Τρόντχάιμ), Kunstencentrum BUDA Kortrijk/NEXT Arts Festival (Κορτρέικ, Βέλγιο)

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ

Τρίτη 29 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τον Zachary Oberzan (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Νίνα Αλκαλάη, θεωρητικός του χορού

<http://www.sqt.gr/gre/SPG1728/>

Thank You for Coming: Attendance

Faye Driscoll

28 – 29.11.2016 | 21:00 | Κεντρική Σκηνή | Χορός–Οι Αθηναίοι στη Σκηνή

Σχηματίζοντας έναν κλοιό γύρω από τους ερμηνευτές, οι θεατές καλούνται να γίνουν μέρος αυτού που συμβαίνει και να συμμετάσχουν σε ένα απολαυστικό χάος. Ετοιμαστείτε να ζήσετε το ζωντανό θέαμα ως κοινή πολιτική πράξη!

Το έργο της Φέι Ντρίσκολ βρίσκεται στην πρώτη γραμμή μιας μετάβασης που έχει επέλθει στα είδη που χρησιμοποιούμε για να περιγράψουμε τις ζωντανές τέχνες ή, ειδικότερα, τις βασισμένες στο χρόνο τέχνες. Ή μάλλον, το έργο της Φέι προέρχεται από μια ιστορία ανάμειξης των ειδών που ποτέ δεν ήθελε τα στενά καθορισμένα όρια ως αφετηρία. Αν και η τυπική εκπαίδευσή της είναι στο χορό, η ίδια χορογραφεί επίσης θεατρικά έργα, στήνει θεατρικά δρώμενα και σκηνοθετεί αισθήσεις ανάμεσα σε λέξη, ήχο και γλώσσα. Έχοντας συνεργαστεί με τη Young Jean Lee, τον Mac Taylor και τη Cynthia Hopkins, μεταξύ άλλων, η Φέι είναι εξοικειωμένη με την αιμορραγία της φόρμας. Προκαλώντας τον καθαρό, συναισθηματικό ουρανίσκο του μεταμοντέρνου χορού, ζωγραφίζει μια σφιχτά χορογραφημένη έκρηξη, με την ίδια, ως μια πιο ήπια εκδοχή του Lars Von Trier, στην πολυθρόνα του σκηνοθέτη.

Θα μπορούσαμε να αποκαλέσουμε τις παραστάσεις της Φέι ως βασισμένα στο χρόνο έργα, σωματική τέχνη, γλυπτική, αντι-χορό και συναισθηματικό μόχθο. Το έργο της είναι σύγχρονη περφόρμανς με ένα γλωσσολογικό πάτημα στο χορό. Η Φέι παραδέχεται ότι οι άλλοι έχουν αποκαλέσει το *Thank You for Coming: Attendance* «ένα έργο» [play], μια λέξη που ηχεί διαφορετικά απ' ό,τι η λέξη «θέατρο». Η πρακτική της είναι συγχρόνως συνεργατική και κυριαρχική. Οι χορευτές μετακινούν ο ένας του σώμα του άλλου, σαν κατασκευές και τούβλα, σαν παιχνίδια Μεκάνο ή Λέγκο, ή κάτι πολύ πιο εύθραυστο. Συγκροτούν ένα βουνό από πουφ, όπου το ένα σώμα, χέρι ή λοβός αυτιού στοιβάζεται πάνω στο άλλο. Διατηρώντας το σχήμα του, ο πύργος συσσωρεύεται έως το ταβάνι, ένας στύλος που συγκροτείται μόνο από κραγιόν, πούλιες και τα νάιλον πανωφόρια που φορούν οι μαραθωνοδρόμοι.

Σμιλεύοντας τα σώματα των θεατών, η Φέι προβάλλει σκηνικά αντικείμενα που εκρήγνυνται σε ένα σφιχτά πλεγμένο χάος. Το έργο της είναι αισθητικά ετερόκλητο: επιλέγει από μια ποικιλία μέσων και επιρροών δημιουργώντας τηλεόραση πάνω στο χορευτικό σανίδι. Το κοινό δεν είναι τυχαίο στο έργο της, αλλά η ίδια ούτε και του απευθύνεται ποτέ. Υπάρχει κάτι υπονοούμενο και λεπτό στον τρόπο που οι παραστάσεις της σε κάνουν να αισθανθείς μια μείξη ακραίων συναισθημάτων.

Συντελεστές

Σύλληψη & Σκηνοθεσία: Faye Driscoll

Χορογραφία: Faye Driscoll, σε συνεργασία με τους ερμηνευτές

Ερμηνεύουν: Giulia Carotenuto, Sean Donovan, Alicia Ohs, Toni Melaas, Brandon

Washington / Μέλος του αρχικού θιάσου: Nikki Zialcita

Εικαστικός σχεδιασμός: Nick Vaughan και Jake Margolin

Σχεδιασμός Ήχου / Πρωτότυπη Μουσική Σύνθεση: Michael Kiley

Σχεδιασμός Φωτισμών & Διεύθυνση Παραγωγής: Amanda K. Ringger

Διεύθυνση Περιοδείας & Διεύθυνση Σκηνης: Alessandra Calabi

Διεύθυνση Επιτόπιας Παραγωγής: Randi Rivera

Καλλιτεχνικός Σύμβουλος: Jesse Zaritt

Βοηθός Χορογραφίας: Nadia Tykulsker

Κατασκευή και Μετατροπή Κοστούμιών: Sarah Thea Swafford

Πρεμιέρα: 6 Μαρτίου 2014, Danspace Project, Νέα Υόρκη

Το *Thank You For Coming: Attendance* υλοποιήθηκε χάρη στην Commissioning Initiative 2013-2014 του Danspace Project, το Lower Manhattan Cultural Council και το Creative Capital, με υποστήριξη από το The Jerome Foundation, το 92Y New Works in Dance Fund, ένα Headlands Alumni New Works Award και με τη βοήθεια του New York State Council on the Arts, ενώ υλοποιείται χάρη στη χορηγία του The Field.

Έγινε δεκτό για φιλοξενία ανάπτυξης στο χώρο St. Mark's Church του Danspace Project, με την υποστήριξη του Andrew W. Mellon Foundation. Είναι ανάθεση του Mass Live Arts, μέσω μιας πολυετούς ανάθεσης για φιλοξενία και παρουσίαση.

Η Faye Driscoll έλαβε υποστήριξη φιλοξενίας από το Park Avenue Armory, από κοινού με το πρόγραμμα Extended Life Dance Development του Lower Manhattan Cultural Council, το οποίο υλοποιείται εν μέρει από το The Andrew W. Mellon Foundation.

ΠΑΡΑΛΛΗΛΗ ΔΡΑΣΗ

Δευτέρα 28 Νοεμβρίου

Μετά την παράσταση, συζήτηση του κοινού με τη Faye Driscoll (στα αγγλικά, χωρίς διερμηνεία)

Συντονισμός: Νίνα Αλκαλάη, θεωρητικός του χορού

<http://www.sgt.gr/gre/SPG1727/>

Πληροφορίες παραστάσεων

Στέγη Ιδρύματος Ωνάση

Συγγρού 107

Πληροφορίες: 210 900 5 800

Made in USA

13 - 29 Νοεμβρίου 2016

Εισιτήρια

Κανονικό: 10 €

Μειωμένο, Φίλος, Μικρή Παρέα (5-9 άτομα): 8 €

Μεγάλη Παρέα (10+ άτομα): 7 €

AMEA & Άνεργοι: 5 €

Συνοδός AMEA: 8 €

Combo 4 εισιτήρια για την παράσταση *The Record*: 5 € ανά εισιτήριο

Combo 1+1: 5 € ανά εισιτήριο για επιλεγμένες παραστάσεις του φεστιβάλ Made in USA: *A Piece of Work, Age & Beauty Part 1, Judson Church is Ringing in Harlem, Phone Homer, Tell Me Love Is Real, The Record*

Γραμμή εισιτηρίων

T.: 210 900 5 800

ΔΕ-ΚΥΡ 09:00-21:00

Γραμμή Φίλων της Στέγης

T.: 213 017 8200

ΔΕ-ΚΥΡ 09:00-20:00

Οι Φίλοι της Στέγης πραγματοποιούν τις αγορές των εισιτηρίων τους μέσα από το ηλεκτρονικό προφίλ τους, κάνοντας login με τον προσωπικό τους κωδικό χρήστη και το password τους, για να ξεκλειδώσουν τις εκπτώσεις και τις προπωλήσεις τους.

Με την υποστήριξη:

Tickethour®

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Η υπηρεσία print@home είναι διαθέσιμη για τις online αγορές εισιτηρίων. Τυπώστε το εισιτήριό σας από όπου κι αν βρίσκεστε και μπειτε με αυτό απευθείας στην αίθουσα.

ΕΚΔΟΤΗΡΙΑ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ

Συγγρού 107

Ωράριο λειτουργίας: ΔΕ-ΚΥΡ 09:00-21:00

Γίνονται δεκτές πιστωτικές - χρεωστικές κάρτες Amex, Visa, MasterCard & Diners.

ΣΗΜΕΙΑ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΑΠΟ ΤΡΙΤΟΥΣ

- ΓΕΡΜΑΝΟΣ & COSMOTE σε όλο το δίκτυο καταστημάτων
- ΙΑΝΟΣ στο κατάστημα οδού Σταδίου

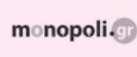
Με την υποστήριξη της Αμερικανικής Πρεσβείας στην Αθήνα

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

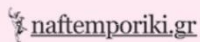
LIFO

εξώστης

dancepress.gr

in2life.gr

clickatlife.gr

skywalker

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΙΑΤΡΙΚΟΣ
ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΣ
ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ

αθηνόραμα

